

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 5/17 Iuliu.

Peste două trei zile și terminul ficsat pentru întrunirea conferinței electorale la Sibiu este aci. Sperăm că un numer considerabil de alegători vor răspunde cu venirea lor la conferință. La acesta ne îndemna atât înscințările private ce le avem, cât și corespondențele, dintre cari una o și punem sub ochii cetitorilor în numărul de astăzi.

Dacă comparăm timpul conferinței cu stadiul în care au înaintat afacerile electorale, ni s'ar păre că conferința se întrunesc cam târziu. În două, trei săptămâni alegerile se încep, în toate părțile. Partidele numeroase cu nuanțele lor, răspândite preste tot ținutul Ungariei, și-au numărat deja capetele cele „scumpe” ale aderenților, și fiecare și-au numit candidatul și dacă ținem samă de toți câți se duc a fi candidați la mandatul de reprezentant al poporului în dietă mai că s'ar pute constitui și două diete.

Dară de altă parte, dacă va fi pe partea noastră cuget curat și puțină energie, și aceste încă le presupunem de la inteligența noastră, cu tot timpul înaintat, se poate face mult în interesul cauzei noastre române, care este totodată și cauză eminent patriotică.

Cu alte ocazii am atras atențiunea publicului nostru asupra obiectului de care ne este vorba; în termeni generali l'am și atins, legând vederile noastre de vederile ce le-am avut de la început, decând impregiurările politice ale monarhiei au pus cestiunea ce are să o trateze conferința la ordinea zilei. Ne-am reținut înse în adins de astădată de a intra în detaliurile meritului cestiunei, pentru-ca să nu ni se impute preocupățiune. S'ar păre că un țiar nu poate justifica o procedere de felul acesta. Fazele prin care a trecut cestiunea de trei-spre-dece ani încôce credem însă că o justifică.

Noi încă la anul 1865, în impli-

nirea datorinței noastre, când numai încăpea nici o îndoială despre schimbarea sistemului politic de până atunci și când deputații și regalistii români de atunci treceau pe aici la dieta din Cluj, diceam: „Să ne desbrăcăm pe un moment de ideile ce ni le produc corespondențele primite din țară și să dăcem că acele nu pot fi aduse (?) în combinațiune cu cele ce au să urmeze în sala redutei clujane, unde nu are a se reproduce dar a se produce istoria...” Iară la alt loc diceam: „Sunt, ce e drept, puțini bărbați de ai noștri, cari pot intra de astădată pe arena de luptă, însă credem că voturile lor vor fi ponderose, de și nu numeroase,....”

Și în adevăr, dacă urmărim cu atențiune cele ce s'au petrecut atunci în sinul acelei diete, începând dela 8/20 Noevre până la sfârșitul ei, numai cu mândrie națională putem să ne aducem aminte de acele zile, cari au lăsat urme neșterse în paginile istoriei patriei noastre.

În conferința dietală dela 16/28 Novembre Marele Andreiu Baron de Șaguna a putut, în auđul patriei, rostii între alte cuvintele: „Bine — suntem la dietă — dară totuși me ved silit a mărturisi că modul după care e compusă dieta acesta nu e chiar constituțional și de aceea nici că i sunt amicul ei și nu-mi place a fi ne consecuent pe terenul constituțional.”... „De aceea doresc, ca om constituțional, ca înainte de a vorbi la obiect să se înființeze o dietă pe basa legală constituțională.” Iară în ședința dietală din 20 Novembre (1865), după-ce și-au început memorabilia cuventare cu cuvintele foarte semnificative: „Eu cu predilecțiunea cea mai mare am venit la adunarea acesta dietală, căci convis sum, cum-că numai adunarea acesta dietală îmi dă mie terenul cel legal de ami descoperi convingerile mele politice;” după ce în termeni

forțe respicași a combătut dieta convocată pe basa legii electorale dela 1791 cu un adaus octroi, a putut face următoarea moțiune:

„Înalta dietă să binevoiască a vota cătră tron o adresă preaumilită cu rugarea, că Majestatea Sa c. r. apostolică să se îndure:

1. a sancționa legea electorală prelucrată constituționalmente de dieta anului 1863 și 1864 la propunerea regescă și așternută spre preînaltă sancționare;

2. a conchiema apoi pe basa acestei legii electorale dieta spre tractarea propușeiunei regesci privitoare la revisiunea articolului I de lege din 1848 despre uniunea Ardealului cu Ungaria.”

Acesta a fost începutul așa numitei activități a Românilor ardeleni, care sa întărit prin „Adresa Regalistilor și Deputaților români” cătră tron, „cari s'au purtat cu curagiu și cu virtute rară” la acea dietă și făcure să dispară neînțelegerile ce se iviră în sinul inteligenței „ca fumul”, devenind inteligența română „un trup și un suflet în cauza națională.”

Dacă urma inteligența noastră pe calea acesta și mai departe, ea fără de a cede din dreptele pretensiuni a le națiunei române, putea să câștige pentru națiune o pozițiune mai onorifică în constituțiunea ce a urmat la 1867 și era în pozițiune de a împede multe din durerosele esperințe ce s'au succedat unele după altele de 11 ani încôce.

Atragem deocamdată atențiunea alegătorilor nostri asupra acestei unice impregiurări spre a medita asupra ei și apoi a concludere, că ôre bine va fi a persiste în erôrea politică urmată mai târziu, sau a căuta a repara pe cât se va pute aceea ce s'a stricat.

A repara ce s'a stricat e mai bine decât a lăsa stricat pentru totdeauna un lucru, fără de care politicesce un popor nu poate trăi.

Românii înaintea Congresului european.

(închietere).

Congresul din Berlin.

Ședința din 19 Iunie, 1 Iuliu 1878.

Cuvintele rostite de domnul Brătianu, președinte al consiliului de ministri în România

Domnilor plenipotențiar!

Espunerea ce v'a făcut colegul meu, în numele meu și al meu, despre drepturile și interesele României, nu are nevoie de desvoltări mai lungi.

Înalta Adunare, ce are misiunea a regula situațiunea orientului, posedă pe deplin toate noțiunile trebuitoare pentru îndeplinirea lucrării sale.

Sântem încredințați că simțemintele de dreptate și de bună-voință, cari ne deschise întrarea până dinaintea d-lor vöstre, vor determina asemenea și primirea decisiunilor atingătoare de România.

Tot ce 'mi permit este de a adauge că, despuierea noastră de o porțiune din partimoniul nostru, nu ar fi numai o durere adăncă pentru națiunea română ci ea ar dărima în sinul ei ori ce încredere în tăria tratatelor și în sânta pază atât a principilor de dreptate absolută, cât și a drepturilor scrise.

Turburarea ce ar încerca din acesta credințele ei în viitoriu, ar paralisa pacinica ei desvoltare și avântul ei spre propășire.

De aceea îmi și iau, sfârșind, respectoasă libertate a supune aceste cugetări la Înalta apreciere a marelui Consiliu european și a ilustrilor reprezentanți ai Majestății Sale Împăratului tuturor Rușilor, al cărui spirit înalt și inimă marinimosă am avut așa des ocaziunea a le aprecia în timpul petrecerii Sale în mijlocul nostru.

(În urmă președintele Congresului a respuns Plenipotențiarilor României, că discursurile lor vor fi imprimare și distribuite membrilor Congresului, ca să fie luate în considerațiune. Ministrul afacerilor străine al României a cerut voie a depune pe masa Congresului patenta Imperială, purtând semnătura M. S. Împăratului tuturor Rușilor, autorizând pe A. S. Principele Gortchacoff a ratifica Convențiunea din 4 (16) Aprilie 1877, precum și declarațiunea purtând semnătura A. S. Principelui Gortchacoff, cancelarului Imperiului Rusiei, care în numele M. S. Împăratului Alecsan-

FOIȚA.

Misia mea la Londra.

Mareșalul Pelissier. — Lordul Malmersbury 1859.

(Estract din istoria misiilor mele politice). *)

Intorcându-me la Murley-otel, Trafalgar Square unde ședeam, prin șirul acelor de strade care nu se mai sfârșesc și care poartă numele de Piccadilly, Regent-Street, Oxford-Street, Pale-Male, etc, găsiu un bilet dela secretarul lordului Malmersbury prin care mi se anunța că voiu fi primit de Escelența Sa, d-nul ministru, adouădi la o oră după ameađi, însă nu ca o persoană oficială nefiind încă recunoscută alegerea Domnitorului, etc.

Acest bilet foarte categoric me puse pe gânduri și îmi dete ôre cum cheia politicele engleze în privirea Principatelor. — Împăratul Napoleon îmi făcuse onorul de a me primi ca pe

un ministru; lordul Malmersbury nu voia a-mi recunôce nici un caracter de oficialitate, ci me reducea la rolul simplu de un trâmisi particular. Posiția mea devenise foarte delicată; însă nu era de loc de a da îndărăt; trebuia să merg înainte și să sacrific amorul propriu personal în interesul cauzei noastre comune.

În sfârșit sosi ziua, sună ôra înțalnirii mele cu lordul Malmersbury: Mergând la Foreign-office secretarul ministeriului me introduse în cabinetul Escelenței Sale. Me găsiu în față cu un personaj nalt, demn și sever cărui adresai următoarele cuvinte:

— Mylord, am fost însărcinat de Înălțimea Sa Prințul Cuza a ve aduce această scrisore pe care ve rog să o primiți.

Lordul Malmersbury până a lua scrisore îmi observă că dacă mi-au acordat o audiență au făcut-o nu ca pentru o persoană oficială fiindcă titlul de Domn nu au fost recunoscut de Puteri colonelului Cuza; că prin urmare însăși scrisore ce-i prezentam o primesce ca de la simplul colonel și nu ca de la Prințul Cuza.

— Binevoiti, ei respunsei, a o primi ca de la colonelul Cuza, scrisă pe tron.

„Me ertați, replică lordul, conveniențele diplomatice nu-mi permit a considera încă pe colonelul Cuza de cât ca simplul colonel, nici a privi această scrisore de cât ca scrisore particulară a unui colonel.

— Fie, dișei; aveți însă bună-tate a o primi pentru ca să nu fiu silit a o aduce înapoi la Moldova.

Escelența Sa o luă, însă nu o deschise dinaintea mea, ci o puse într'o cutie, lăsând un colț a scrisorii eșit afară, și me încredință că o va ceti mai târziu cu totă luarea aminte. După această operație me invită să me pun pe un scaun și se așeză pe jetul de lângă biuroul seu.

Se făcu o scurtă tăcere, după care lordul luă cuvintul cu un ton foarte sever și dișe:

„Domnul meu... cele de pe urmă eveneminte din Principate au avut un caracter de neorânduială și de dispreț pentru Convenție, care ne-au surprins din partea unui popor ce invocase protecția puterilor occidentale.

Sub iniurierea unui partid violent, voturile Camerilor s'au rătăcit din calea prescrisă și au ridicat același Domn pe ambele tronuri ale Principatelor, acte ontrariu Convenției, care stipulează că fie-care Principat va avea Prințul seu stăpânitoriu! Acest act nu pôte fi aprobat de guvernul Majestății Sale Regina Engliterei, căci afară de caracterul seu ilegal, el țintescce la lovirea intereselor Curții suzerane; el amenință integritatea Imperiului Otoman prin o lucrare tainică și revoluționară ce caută a deslipi Principatele de acest Imperiu. Domnul meu, Români au comis o mare greșală politică, căci prin nerăbdarea lor, prin dorul de independență ce-i dominază, prin visul de cuceriri cu care se îngână, ei nu numai că nu vor câștiga nimic, dar încă vor perde simpatiile Europei. Englitere, de a căreia bună-voință Principatele au avut bune dovede, se vede astă-zi silită a face mari reserve în privirea lor, fiind că ele au trecut peste limitele prerogativelor acordate lor, alegându-și un singur Domn, și pregătindu-se, pe cât știu, a proclama Unirea lor definitivă. Raport-

*) Din „Convorbiri Literare.”

dru al II lea ratifica această Convențiune și promitea, că ea va fi cu fidelitate observată și executată în tot cuprinsul său.)

Din grația lui Dumnezeu,

Noi, Alecsandru II.

Imperator și autocrator al tuturor Rușilor, al Mosevei, Kievului, Vladimirului, Novgorodului, Țar al Cazanului, Țar al Astrahanului, Țar al Poloniei, Țar al Siberiei, Țar al Chersonesei Taurice, Țar al Georgiei, Domn al Plescovului și Mare-Duce al Smolenskului, al Lituaniei, Volyniei, Podoliei și Finlandei; Duce al Estoniei, al Livoniei și al Curlandei și Semigalei, al Samogitiei, Bialostocului, Careliei, Tverului, Iugariei, Permului, Viatkei, Bolgariei și altora; Domn al Cesnijovului, Riasanului, Polotskului, Rostovului, Iaroslavului, Belojerskului, Ovdovului, Obdorului, Condiei, Witapskului, Mstislavului, stăpînitorii al tuturor țărilor de la Nord, Domn al Iberiei, al Cartaliniei, al Cabardiei și al provinciei Armeniei, Principe hereditar și suveran al principatelor din Circasia și altor Principi de a munți, urmaș al Norvegiei, Duce al Slesvigului-Holstein, al Stormarcului, al Dethmarsenului și Oldenburgului, etc. etc. etc.

Agentul Nostru diplomatic și consul general în București, consularul de Stat, baron Stuart, și ministrul român al afacerilor străine Cogălniceanu, au încheiat și subscris în București, la 4 Aprilie al anului curent, în virtutea deplin împuternicirilor ce li se dase, două convențiuni speciale: prima privitoare la trecerea oștirilor Nostre prin România, în patru articoli; și a doua, privitoare la condițiunile acestei treceri, în douăzeci și patru articoli, și alți doi articoli atingători de aceleași.

Priimind și confirmând, după matura cercetare, convențiunile și articolele sus citate, am autorizat pe Alteța Sa Serenisime Principele Alexandru Gorceacov, cancelarul Nostru de Imperiu, a subscrie declarațiunea privitoare la neviolabila observare și execuțiune a stipulațiunilor cuprinse în convențiunile și articoli adționali; și, spre încredințare, subscriind cu a Noastră năvă, deplin împuternicirea de față, am ordonat să se pună pe densus sigiliul Imperiului Nostru.

Dat în Moseva, la douăzeci și trei Aprilie al anului mântuirii una mie opt sute șaptezeci și șapte, în anul al douăzeci și treilea al Impărăției Nostre.

Originalul e subscris de însăși mâna Majestății Sale Impăratului, ast-fel:

Alexandru.

Contra-semnat: Cancelariul Imperiului: Principele Gorceacov.

Pentru traducere conform: *Giers.*

Declarațiune.

În virtutea ordinelor Majestății Sale împăratului tuturor Rușilor, subscrisul cancelar al imperiului, ratific, prin declarațiunea de față, care va fi de natură a ne lipsi de ratificațiune formală, ambele convențiuni de

mai sus, privitoare la trecerea oștirilor imperiale prin România, precum și două articole adționale atingătoare de aceleași, încheiate între guvernul Majestății Sale împăratului tuturor Rușilor și acela al Înălțimei Sale principelui României, în București, la 4/16 Aprilie 1877, și declar că stipulațiunile acestor convențiuni și articoli adționale vor fi păstrate cu credință și executate în tot întregime lor.

Și, spre încredințare, subscrisul, cancelar al imperiului, a subscris declarațiunea de față și a făcut a se pune pe densus sigiliul ministeriului imperial al afacerilor străine.

Făcut în St. Petersburg, la 24 Aprilie 1877.

(L. S.)

(Subscris), *Gorciakoff.*

Escelenței Sale D-nul de Radovici, ministru plenipotențiar, secretariu general al Congresului.

Berlin, 2 Iulie 1878.

Domnule ministru!

Conform cererei ce ni s'a făcut, am onora a comunica Escelenței Voștre, în calitatea sa de secretariu general al Congresului, și pentru scopul trebuitoriu, copia de pe deplin împuternicirile ce d. Brătianu și eu avem dela Înălțimea Sa principele Carol I al României, augustul nostru suveran.

Ministrul afacerilor străine al României,

(Subscris), *Cogălniceanu.*

Noi Carol I,

Domn al României.

Luând în considerațiune năvele împregiurări în cari se află pus principatul României, și încredințându-ne pe deplin în capacitatea, zelul și devotamentul dlor I. C. Brătianu, președinte al consiliului de ministri, ministru al lucrărilor publice, și d. Cogălniceanu, ministru al afacerilor străine, am aflat de cuviință a'i acedita, prin cele de față, subscrise de mâna Noastră, și i acedităm în realitate de plenipotențiar ai Nostri pe lângă plenipotențiarii puterilor întruniți în Congres la Berlin, dându-le deplin împuternicire de a apăra, în sinul aceluși Congres, drepturile și interesele României. Promițând încă cu cugetul și cuvântul Nostru de Domnitoriu, de a primi ca bune și de a face să se execute cele asupra căror plenipotențiarii Nostri se vor fi învoit cu Congresul, conform instrucțiunilor ce le-au fost date.

Și, spre încredințare, Noi am ordonat ca cele de față să fie învestite cu sigiliul statului.

Dat în București, a șaptea și a luniu Iuniu, anul mântuirii una mie opt sute șaptezeci și opt și al trei-spre-decelea al Domniei Nostre.

Carol.

(L. S.)

Ministrul afacerilor străine, *Cogălniceanu.*

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

De pe malul Tisei în 1/13 Iuliu 1878. Onorată Redacțiune! Ansa, pentru carea rump și eu tăcerea mea îndelungată, este scirea îmbucurătoare, anunțată în Nr. 74 a mult prețuitului nostru „Telegraf” prin litera convocătoare a sus numitului club subscris de d. Nicolau Popea ca președinte și de V. Petri ca notariu, că clubul membrilor români ai reprezentanței municipiului Sibiu au decis a conchiama pre toți românii alegători din patrie la o conferință generală în Sibiu. Din parte-mi ca transilvanian și ca alegătoriu primescă clubul respectiv salutarea cea mai cordială și strângerea de mână frățescă pentru idea salutară de a întruni pre toți alegătorii români la o conferință generală, și fiindcă în fruntea aceluși club în persona președintelui se află un atare bărbat, a cărui activitate pre terenul politic ne garantează, că conferința va lua o direcțiune pentru noi Românii salutară, cel puțin intențiunea clubului nu pôte fi alta, decât a scôte carul națiunii noastre la limanul dorirei noastre, a-decă la o înțelegere bună între noi și națiunea maghiară și prin această la îmbunătățirea soții noastre de 10 ani încôce atât de scăpătată, prin o politică cam greșită la această stare adusă, — grăbesc și eu din depărtare, de ore-ce împregiurările material nu me iartă a me duce în persona la Sibiu, a-mi da părerea mea modestă, însă prin praca amară de 10 ani inzestrată, în cestiunea alegerilor viitoare respective a atitudinii noastre față de acelea alegeri.

În decursul deceniului trecut în periodul alegerilor dietale majoritatea inteligenței române au decis totdeauna pasivitatea absolută, a-decă abținerea noastră dela alegeri dietale așa încât s'an lăsat în voia liberă a neromânilor să-și alegă deputați la dieta din Pesta pre cine vor voi, numai deputat Român din Transilvania să nu mērgă la dieta din Pesta, pre carea majoritatea inteligenței noastre nu o ținea pentru noi competentă, și prin aceea să documentăm, că noi în Pesta nu sūntem reprezentați și că prin aceea ne vom redobândi autonomia Transilvaniei.

Ce să veți! însă, praca alegerilor ni-a deschis ochii, că umblăm pe căi retăcite, că scopul nu ni'l ajungem, că faptele irevocabile trec preste capetele noastre ca preste nescari cadavre.

Ei bine! am șis, că inteligența a fost decis pasivitatea în principiu, ore în pracsă ținutus'au poporul și o parte

a inteligenței de acel principiu? nu s'au ținut! căci interesul vital a poporului și a unei părți din inteligența au adus cu sine ca să participe la alegeri, parte îndemnat de inteligența aceea, parte de silă a nu perde această oficiu, parte aduși cu sila ori cu mâncare, beaură și cu alte promisiuni. Eu am fost martor ocular și imi sângera inima, când vedeam Românii alegători aduși cu sutele la votisare pentru deputat neromân, când s'ar fi putut alege român, așa am vedut toate acestea lucruri în comitatul Turdei superioare, în a Albei superioare a Treiscaunelor secuiesci, a Făgărașului, a scaunelor Mercurea, Sas-sebeșului, și toate acestea repetându-se de trei ori în deceniul trecut pentru salvarea unui principiu, a pasivității, fără de a fi câștigat autonomia Transilvaniei. La din contră atât uniunea Transilvaniei cu Ungaria cât și dualismul de Românii transilvăneni perhorecat sau cimentat și întărit prelângă totă pasivitatea noastră pre alți 10 ani așa de tare, încât oratoria cea mai mare a pasivității nu'i pôte mai mult sparge; și acuma întreb pre tot omul cu mintea sănătôsă, că după celea sus înșirate mai este consult a remănē noi transilvănenii prelângă pasivitate? ore nu este un păcat de mōrte în contra poporului nostru a'l lăsa pradă neromânilor, a'l despoia de inteligența sa proprie, de povătuitoriuul seu firesc, parte prin aceea, că regimul strămută pre ampoiații români din cercuri românesci în cercuri unguresci, și în locul lor pune de aceea, care nu pricep limba și năravurile poporului nostru, ba aceștia i se fac conducătorii lui spre detrimentul națiunii noastre!

Deci nu remâne alta, decât, dacă vrem să fim și noi între cei vii numerați, și să nu fim ignorați și inteligența noastră să nu se împrăstie între elemente străine, și dacă vrem, ca și națiunea noastră să aibă ceva folose în statul în care se află, apoi conferința adunandă să se pună pe lucru și să decidă activitatea, a-decă participarea noastră la alegeri și să continueze opera națională pre terenul acela, pre carele au pășit cu siguritate neuitatul nostru Marele Andreiu și să țesem firul de un deceniu întrerupt mai departe cu duple puteri spre repararea celor greșite și pentru a câștiga ce am perdat în 10 ani.

Memorandul Polonilor

adresat membrilor Congresului din Berlin.

Rusia a purtat resboiu în contra Turciei în numele umanității, al libertății cetățenesci și religioase, și al independenței po-

turile ce am primit dela Constantinopol nu-mi lasă nici o indoeală despre spiritul revoluționar ce animă pe Români, și ve declar, domnul meu, că Englitera nu pôte suferi desvoltarea unui asemenea spirit periculos într'un Stat aliat; de aceea nu e dispusă a recunōce alegerea colonelului Cuza ca Domn pe ambele provincii.”

În fața unei asemenea formale declarări inspirată de cuprinsul unor raporturi calomniatōre țerii mele, me cuprinse o durerōsă indignare. Imi ridicai fruntea privind drept în ochii ministrului și respunsei cu o liniște perfectă:

— Mylord, raporturile de la Constantinopol cuprind acuzări foarte grave în contra nației mele, dar nu me miră fiind venite de la Constantinopol unde chestia Principatelor e reu înțelēsă. Dați-mi voie dar a respunde la acele invinováțiri pe cari le-am desprețni dacă ele nu ar fi de natură a ne lipsi de simpatia și protecția Guvernului binevoitoriu a Engliterii. Acei ce au interes a compromite cauza noastră au răspândit vorbe mari pentru ca să fie

creduți mai bine, și au atribuit Românilor planuri gigantice care, no-rocire pentru noi, sūnt astfel de reu inventate încât ele cad și dispar sub ridicul. Ei au șis că ne hrănim cu visuri de independență absolută, că țintim la resturnarea imperiului Otoman, că avem proiecte de mari cuceriri, și celelalte. Pentru ca să susție asemenea idei, negreșit ei trebuie să credă că noi nu am avē nici o cunoștință de interesele noastre, și tocmai această probēză sărăcia imaginației lor. Tōte popōrele au un simț instinctiv de nevoile și de conservarea lor. Românii asemenea au acel simț mântuitoriu și cred din vechime într'accest adevăr politic, adică: că sōrtea lor e strins legată cu sōrta imperiului Otoman, că integritatea țerii lor e atârnată de integritatea teritoriului turcesc. Peirea ce i-au amenințat până-acum nu se află peste Dunăre, și prin urmare ei sau aretat tot-d'aunua credincioși Curții Suzerane. Istoria însăși o probēză: la 1821, când au intrat Ipsilanti în Moldova ca să începă revoluția grecescă, din porunca împăratului Alesandru al Rusiei, luat'au

Românii armele improtiva Turcilor? Nu, deși proclamațiunile lui Ipsilanti erau redactate în numele religiei și a independenței. Din contra, ei se resculară contra Grecilor, care sub stēgul libertății făceau prădăciunile cele mai barbare. Mai târziu, la 1828, când Rusia a declarat resboiu Turciei, când armile sale au cuprins Principatele, luat-au parte Românii la acel resboiu în contra suzeranului? Nu, ei au suferit în tăcere tōte relele unei ocupații de șapte ani. Două-deci de ani mai pe urmă, la 1848, când tōtă Europa, afară de Englitera, au fost sguđuită de parocsimul revoluționar, care au fost caracterul mișcării din Principate? Românii au ars în piața publică Reglementul organic impus de Rusia și au strigat: jos protectoratul muscălesc și să trăiască Sultanul! Divanul ad-hoc la care au asistat Sir Henry Bulwer, comisarul englez, manifestat-au vre-o dorință contrară intereselor Turciei? Nici de cum; ele au cerut Unirea cu un Domn străin și respectarea tratatelor cu Înalta Pōrtă. În sfârșit acum, cu prilejul alegerii Prințului, care au fost cea întēiu lu-

crare a Camerilor? Cererea de investi-tură la Constantinople! Ce probēză tōte aceste acte? Spiritul revoluționar al Românilor improtiva Sultanului, sau dorința lor de a sta lipiți de Imperiul Otoman pe baza tractatelor? Judece însăși Escelența Vostră. Că Românii au visuri de independență, ciue pôte să'i mustrē? Este ore oprit unei nații deștepte de a dori îmbunătățirea sōrtei sale, și în cât aceea nație se pōrtă cu înțelepțiune și nu atacă interesele nimerui, merită ea ore de a fi osândită? Iar că Românii visēză cuceriri, această invenție e cu atât mai sublimă că de la sublim la ridicul nu e de cât un pas. Cuceriri? Cu ce? Cuceriri? Care? Nu cum-va ei voesc să incorporeze Rusia, sau Austria, sau Turcia Europei, de care sūnt inconjurați, ca un pitic întrē trei urieși? Pōte că țintesc mai departe? La cucerirea Parisului, a Londrei. Cine scie? Pe o asemenea cale de glumă tōte presupunerile sūnt permise.

(Va urma.)

porelor slave din Orient. După şiriolele de sânge ce s'au vărsat şi după actele de cruţine care desonorază acest război, Europa va hotărî despre sorţea imperiului turcesc şi a creştinilor din Orient. Pentru ca însă această grijă să fie eficace în favoarea populaţiunilor slave, şi Europa să se liniştească de justele sale temeri pentru viitorul sen, ea nu trebuie să rămână nepăsătoare faţă cu sorţea unei mari naţiuni slave, care a făcut secole întregi însemnate servicii lumii civilizate, pe care a păzit-o de năvălirile barbarilor. Această necesitate e cu atât mai imperioasă, cu cât cestiunea Orientului nu se poate deslega într'un chip definitiv fără reînfiinţarea Poloniei, care ar constitui o stavilă neînvinşă în contra năvălirilor Rusiei şi care ar restabili echilibrul european sdruncinat într'un mod arbitrar prin împărţela unei naţiuni pline de viaţă şi de speranţă. Acesta este singurul mijloc pentru a seca izvorul atâtor rele. Opiniunea publică nu poate să şi dea samă despre preferinţa ce se dă Slavilor din Orient. Pentru ce ore aceste populaţiuni puţin civilizate să fie protegiate într'un mod exclusiv de către Europa, când ele au a se plânge de Turcia mai puţin de cât Slavii de sub jugul rusesc? Şi pentru ce o naţiune slavă apesată să fie prin excepţie lasată la graţia duşmanului seu de morţe?

O nedreptate atât de strigătoare la ceriu nu poate să ţină mult timp şi forţa împrejurărilor o va aduce la un capăt în interesul lumii întregi. E o priveleşte întristătoare, şi puţin demnă de secolul nostru, de a vedea un popor mare încatenat lângă un mormânt şi tractat cu cea mai îngrozitoare cruzime de către un apăsătoriu mai puţin civilizat, care răpesc toate câte voiesce să le impună cu deasila popoarelor din Orient. Astfel guvernul rusesc după ce a violat garanţiile ce deduse Poloniei în atâtea rânduri pentru libertate şi naţionalitate, i-a răpit ori ce libertate; el a oprit chiar limba ţerei, a oprit în administraţie, în învăţământul public, a exclus din tribunale, şi în mai multe provincii polone chiar şi din biserici, unde toţi aceia care vorbesc limba lor sunt supuşi unei pedepse, tot aşa e şi cu libertatea de conştiinţă: în Turcia e respectată, în Polonia e călcată în picioare. Episcopii sunt ecşilaţi, sute de preoţi şi mii de laici care au ramas credincioşi religiei lor sunt depărtaţi şi lăsaţi într'o miserie îngrozitoare; o provincie întregă, Podlachia, e distrasă cu desăvârşire locuitorii sei, Uniunii, espuşii măcelurilor şi celei mai crude tratări, după cum dovedesc documentele oficiale ce s'au publicat; bisericile sunt confiscate şi predate popilor ruşi servitorii religiei sunt trataţi ca nişce puşcăriaşi, conşegnaţi în localităţile lor; renegaţii sunt mai cu samă ocrotiţi şi corupţiunea este favorisată. În Litanie şi în alte provincii, Polonesii n'au dreptul să se folosească de proprietatea lor, şi să cumpere sau se vindă pământuri. Contribuţiunile impuse în 1863 au ramas permanente şi în dauna statului totă silinţa se pune de a ruina pe locuitorii sei.

Continuarea tradiţională a politicii care a silit prin acte sângerose, şi arbitrar pe două milioane de Uniunii de aşi renege credinţa lor religioasă, a organizat măcelurile dela Human şi Varşovia sub ordinile lui Suwaroff. A urma tradiţiunilor mongolice şi a juca în acelaşi timp dinaintea Europei rolul de liberatoriu, a protege pentru a năvăli şi a aneşa, această a fost calea ce au urmat totdeauna Rusia. Mai cu samă de la 1863 încôce, terorismul a fost adoptat ca un mijloc de guvernare; nici odată în nici o epocă, nu s'a dat foc la atâtea sate şi oraşe, nu s'au întâmplat atâtea execuţiuni, atâtea confiscări, atâtea întemniţări şi deportări.

Următoarele ucaze dovedesc că sistemul adoptat de guvernul rus nu se schimbă. Aşa, ucazul de la 26 Februarie 1832 impune soldaţilor poloni amnestiaşi un serviciu militar de 15 ani; cel de la 24 Martie din acelaşi an, constrîngea pe orfanii poloni să devină soldaţi. Ucazul dela 6 Aprilie ecşilă 40,000 familii nobile la Siberia şi în Caucaş; un altul confiscă proprietatea a 1,300 locuitori. În 1838 mii de proprietari fură isgoniţi în Siberia; în 1860 oştirile din Varşovia primiră ordin să impusce mulţimea nearmată; femei şi copii se aflau printre cei morţi. Numărul polonilor ecşilaţi în Si-

beria se socotesce la 200,000, între care 60,000-ţerani din Litanie. Cei amnestiaşi se urmăresc şi se depărtează încă şi astăzi. Cu totă liniştea absolută ce domnesce în Polonia, care în aceste momente e deşertată de trupe, şi cu totă împotrivirea locuitorilor la propaganda nihilistă, care e sprijinită chiar de către funcţionarii, de cari guvernul voiesce să scape, cu toate acestea Polonii sunt în adevăr puşi afară din lege, şi părăsiţi cu totul la bunul plac al autorităţilor. Şi Europa suferă o asemenea stare de lucruri, care ultragiază umanitatea şi dreptatea! Polonia, tare în dreptul ei, protestează şi nu va înceta de a protesta în contra acestor abuzări de forţa brutale, ea îşi pune credinţa în viitoriu, şi speră că interesul general, trebuinţa de a stabili pacea Europei pe o temelie solidă şi de a interveni în contra periculelor unei resturnări sociale de care e ameninţată, va grăbi ziua renascerii sale.

Villa Broberg lângă Zürich, Inniu, 1878.

Comitele Ladislav Plater.

„S. R.“

Protocol

luat în a II adunare a comitetului Reuniunii învăţătorilor români de la scolele profesionale gr. or. din diecesa Caransebeşului, ținută în Bocşa montană la 4/16 şi 5/17 Aprilie 1878.

(Înceiere.)

23. La propunerea presidentului, urmată de unele desbateri din partea membrilor — se fac cu privire la pregătirea şi ţinerea de disertaţiuni pentru procsima adunare generală a Reuniunii următoarele dispoziţiuni:

Decis: Toţi acei membri ai Reuniunii cari voiesc a ţine disertaţiuni în adunarea generală din anul curent, vor avé a trimite la termenul deşipt de presidiu disertaţiunile sale comitetului spre revisiune — prin presidiul despărţemintelor. Disertaţiunile nerevêdute de comitet nu se vor admite spre ecşiere în adunarea generală. — Aceste dispoziţiuni sunt a se aduce prin presidiul Reuniunii la cunoşcinţa tuturor despărţemintelor, respective a membrilor Reuniunii spre orientare şi acomodare.

24. Presidiul propune comitetului spre executare decisiunea adunării generalei dela Reciţa de sub Nr. prot. 19 lit. h) în privinţa stabilirii unui regulament, pe basa căruia Reuniunea noastră să se pôtă pune în relaţiuni de reciprocitate cu alte reuniuni de asemenea natură din Metropolia rom. gr. or. din Ungaria şi Transilvania, care regulament conform decisiunii amintite ar avé apoi a se propune în formă de proiect adunării generalei viitoare spre desbatere şi primire — Referitoriu la elaborarea regulamentului din cestiune s'a adus, cu luarea în consideraţiune a opiniunilor dezvoltate din partea mai multor membri, următoriu

Decis: Elaborarea unui proiect de regulament, pe basa căruia Reuniunea noastră să pôtă intra în relaţiuni de reciprocitate cu alte reuniuni de asemenea natură din Metropolia rom. gr. or. din Ungaria şi Transilvania — se concrede următoarei comisii constatătoare din dnii: Stefan Antonescu, Ioan Budiuşan, Ioan Marcu, Iuliu Petric, Martin Ţapu şi Ioan Tina, pre lângă acea însărcinare, ca în procsima şedinţă de comitet să prezenteze elaboratul seu spre examinare şi ulterioară dispoziţiune.

25. Presidentul propune spre executare decisiunea adunării generalei din Reciţa de sub Nr. prot. 19 lit. g), conform căreia comitetul are a transpune propunerea d-lui profesor şi director preparandial emerit Alecsandru Gavra, în privinţa înfiinţării unui institut de fete în Arad, consistoriului scolar diecesan spre cunoşcinţă şi sprijinire.

Decis: Propunerea dlui Alecsandru Gavra pentru înfiinţarea unui institut de fete în Arad, şi respective transpunerea ei Consistoriul scolar diecesan spre cunoşcinţă şi sprijinire — se concrede presidiului Reun.

26. Presidiul aduce la cunoşcinţa comitetului, că edarea portretului dlui Alecsandru Gavra nu s'a putut efeptua până acum din lipsa fotografiei sale; speréază însă că dl. Gavra în curénd va binevoi a şi tră-

mite fotografia, după ce apoi îndată va întreprinde edarea portretului.

Decis: Se ia spre scinţă.

27. Presidentul arată, că la despărţamintul Caransebeş s'au însinuat de membri ordinari la Reuniune următorii dni, şi anume: Avram Grema, învăţătoriu în Maciova, George Frana, învăţătoriu în Rugi, Ioan Nemoian şi Stefan Velovan, ambii profesori de pedagogie în Caransebeş, dintre cari numai cei doi dintâiu au subscris dechieraţiunile prescise.

Decis: Comitetul primesce şi recunoşce pre toţi aceşti dni de membri ordinari la Reuniunea învăţătorilor gr. or. din diecesa Caransebeşului, cu acel adaus, ca presidiul Reuniunii se procureze prin mijlocirea despărţemintului respectiv şi dela dnii Ioan Nemoian şi Stefan Velovan dechieraţiunile prescise de statute.

28. Presidentul arată, ca dl. Adolf Auspitz librariu în Lugos, prin o scrisóre a sa adresată comitetului, se rógă a fi primit de membru ajutătoriu la Reuniunea noastră.

Decis: Comitetul se abţine în prima de membri ajutători la Reuniune persoane cari nu aparţin confesiunii gr. or., până la definitiva aprobare şi întărire a statutelor prin locurile mai înalte competente; prin urmare de astădată nu pôte implini dorinţa d-lui Adolf Auspitz.

29. Presidentul întreabă comitetul, dacă voiesce încă de pe acuma a face unele dispoziţiuni pentru adunarea generală viitoare? — Din mai multe părţi se propune a se decide încă în această adunare de comitet ziua ţinerii adunării generale. Acest obiect a dat ansă la mai multe desbateri, din cari apoi au rezultat următoriu

Decis: Comitetul decide ziua ţinerii adunării generalei viitoare pe 30 Iuliu v. 1878 îşi rezervéază dreptul însă a o puté strămuta în cas dacă dóră unele împrejurări ar pretinde această în interesul adunării.

30. Dl. Iosif Novac observând, că administrarea despărţemintelor pretinde unele spese, întreabă comitetul de unde să se ia acele?

Decis: Suportarea speselor, ce se recer la administrarea despărţemintelor, cade în datorinţa membrilor a singuraiecelor despărţeminte; drept ce se îndatoréază fie care membru a plăti afară de tacsă sa de membru, sub titlu de „spese pentru a administrarea despărţemintului“ încă 5 cr. de totă rata, ce o solvesce a conto competenţei sale anuale de membru.

31. Presidentul propune alegerea unei comisii pentru autentificarea acestui protocol.

Decis: Se aleg dnii: Martin Ţapu, Dimitrie Novac şi Antoniu Sabin.

Alte obiecte ne mai fiind de pertractat, presidentul încheie şedinţa cu o cuvîntare, în care mulţămînd membrilor de comitet pentru zelul de activitate dovedit cu această ocaziune în interesul Reuniunii — le poftesce norocóşă reîntorcere la ale sale.

Dat ut. supra.

Acest protocol s'a autentificat în Bocşa montană la 18/30 Aprilie 1878 prin subscripţiuni

Stefan Antonescu m. p.
president.

Ioan Tina m. p.
notar. Reun.

Martin Ţapu m. p.
Dimitrie Novac m. p.
Antoniu Sabin m. p.

Socótă despre starea fondului şi a casei reuniunii învăţătorilor rom. gr. orient. din diecesa Caransebeşului cu prima Aprilie 1878.

Obiectul	Starea fondului fl. cr.	Starea casei fl. cr.
1. Capital licidat la membrii, periodul I., e în restanţie	1129.51	—
2. La adunarea generală ținută în Buziaş sau predat	—	1525.46
3. în decursul anului 1875 şi 1876, până la adunarea ținută în Verşet au încurs 173 fl. 49 cr., substragéndose spesele cu 61 fl. 28 cr., au ramas	—	112.21
4. Rest ne incasat la membri p. 1876	421.20	—

Obiectul	Starea fondului fl. cr.	Starea casei fl. cr.
5. În decursul anului 1876 şi 1877 adecă până la Adunarea g. ținută în Reciţa au încurs 343 fl. 63 cr., din cari substragéndose spesele cu 110 fl. 49 cr., rămâne cassa	—	233.14
6. Rest la membrii ordinari pro. 1877	417.—	—
7. Rest la membrii fondatori şi ajut.	220.—	—
8. În decursul anului 1877 şi 1878 adecă dela adunarea generală ținută în Reciţa până cu 1. Aprilie au încurs 139 fl. 24 cr., din cari scoşin duse Speşele ca 113 fl. 51 cr., rămâne casa	—	25.73
9. Rest la membrii ordinari	507.—	—
10. Rest la membrii fondatori	380.—	—
11. Rest la membri ajutători	54.—	—
Suma fl. 3128.71	1396.54	

Capitalul casei se află:

1. în 11 acţi dela Albina	fl. 1100.—
2. în cassa de păstrare din Bocşa montană.	fl. 500.91
3. în cassa institutului de credit Albina capital cu interes computat	fl. 162.72
4. la Nicolescu capital şi interes comput.	fl. 54.—
5. în un revers a casei de păstr. Lugos	fl. 40.—
6. la Nicolae Laiescu din Furluci	fl. 5.—
7. la Pavel Chinesu cu obligaţ. fl. 39.50	
Suma: fl. 1906.13	

Cassariul are un bon de fl. 9.59.

Varietăţi.

* (Conferenţa electorală), conchiemată pe 20 Iulie c. n. la Sibiu se va deschide la 10 ore înainte de amézi în localităţile grădinei „Gerlitzky“, Iosefstadt, strada Şevis Nr. 4.

* (Personalia). P. S. Metropolitul Calinic din Bucuresci a sosit în 11 Iulie n. la Viena.

* (Postal) începénd cu 16 Iulie c. n. între Lechinţa şi Harina intră în vigóre următoriu curs postal:

Plecarea din Lechinţa la 2 ore d. a., sosirea la Harina la 3 ore d. a.; retur: plecarea din Harina 4 ore 45 m. d. a., sosirea la Lechinţa 5 ore 45 m. d. a. — Începénd cu aceiaşi zi au loc următoarele schimbări între Rodna-Năséudului şi Năséud: plecarea din Rodna-Năséudului 4 ore dim. sosirea la St-Giorgiu 5 ore 45 m. sosirea la Năséud 9 ore 30 m.; retur: plecarea din Năséud 10 ore i. a. sosirea St-Giorgiu 2 ore d. a., sosirea la Rodna-Năséudului 3 ore 40 m. d. a. — între Năséud şi Bistriţa: plecarea din Năséud 2 ore d. a., sosirea la Bistriţa 5 ore d. a.; retur plecarea din Bistriţa 5 ore dim. sosirea în Năséud 8 ore dim. —

* (Cercurile electorale în comitatul Sibiului). Comitatul Sibiului, afară de oraşele Sibiu şi Sebeş este împărţit în 4 cercuri electorale, pentru care sunt denumiţi deja presidenti şi secretarii cu substituţii lor. Pentru cercul I al Sebeşului: president Simeon Balomiri, primariu; substitut: Adolf Wellmann; secretariu: Adalbert Leonhard, senator; substitut: Ioan Drégan, notariu publ. Pentru cercul II al Cristianului: president Martin Fleischer, pretor; substitut Alecsandru Leb; secretariu, Matei Hubner notariu com.; substitut: Ioan Popu, not. com. Pentru cercul III al Cîsnădiei: president Peter Fleischer, econom; substitut Petru Brote, proprietariu; secretariu Simon Fuss, notariu com.; substitut Ioan Măcelariu, notariu com. Pentru cercul IV al Nocrului: president: Samuil Dörr, pretor; substitut: Iacob Bologa, preot; secretariu Petru Manilă, notariu com.; substitut Gheorghie Sander. Alegerile vor avé loc în cercul I în localul magistratual din Sebeş în cercurile II şi IV în casele comunale din Cristian şi din Nocrul şi în cercul III în sala mare a otelului comunal din Cîsnădie. Ziua pentru alegeri s'a ficsat pe 8 August c. n.

* (Renegați). Iuliu Juga, judecătoriu reg de tribunal în Rosenberg în Ungaria și-a schimbat numele, cu licența ministerului, în „Ianos”. Juga e din satul Gielmariu lângă Orăștie, odinioară român, acum maghiaron mare, ecsaltat. El a fost judecătoriu regesc și în Caransebeș. Causa din care a schimbat Juga numele seu în „Ianos” e, că pe densus la ministeriu, l'au ținut de român, l'au transmutat de la Caransebeș la marginea țerei unguresci către Galiția, și nu i s'a considerat petițiunea, de a fi transmutat în Transilvania. În această cauză a amblat el la Budapesta, și acolo la locurile competente s'a prezentat în persoană, vrând a convinge pe respectivii, cumcă densus nu e român, ci maghiar acum. Muierea lui Juga e o secuiancă ecsaltată și soră cu muierea exadvocatului Roberth Lehmann din Deva. Juga sau Ianosi mai are un frate în Gielmariu, proprietariu de pământ, adecă plugariu ca și tată seu.

Sciri ultime.

După „S. d. T. B.”)

Viena, 17 Iuliu n. „Polit. Corr.” anunță: Carateodore și Mehemed Ali pașa au sosit aici cu scop de a grabi negocierile privitoare la ocupațiunea Bosniei.

Bucuresci, 17 Iuliu n. Armata română se pune pe picior de pace; 15,000 de oameni de trupă sunt concediați. — Bratianu cădând din trăsura s'a vătămât greu.

Constantinople, 17 Iuliu n. Pórta este aplecată numai la o neînsemnată cesiune de teritoriu pentru Grecia. La cas că Grecia ar fi nemulțămîtă, Osman pașa ar respinge o eventuală ocupațiune a Tesaliei.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Principii și fundamente de ortografie daco-română.

(Urmare).

Deci acea regulă a și cădut, pentru că chiar limba greacă a fost icóna de desvoltare pentru cea latină. Dar trebuie să cadă pentru ori care limbă carea are mai multe sonori gramaticali, decât atare altă limbă.

Limba română are mai multe sonori decât cea latină; nu urmază că alfabetul nostru având mai multe litere va fi barbar, și pentru acest motiv să facem ca Dl. M. — să scótem sonori gramaticale din limbă și literatură. Eu cred că așa ceva nu e în stare de a ni mai arêta ori după alfabet cult ori barbar a vre-unei limbi de ađi.

Nemții și maghiarii pentru sonori gramaticale adoptară literele *ö, ü*, adecă înmulțiră alfabetul cu două și ău nu le pasă dacă va ăice cineva un neadevăr, că prin primirea acestor două litere, își făcură alfabetul mai barbar decât alte limbi. Deci nici pe noi nu are să ne conturbe nimica, dacă pentru *z*, și *z* vom face ori litere separate fiind fonetiști ori le vom însemna cu semne anumite fiind etimologiști, — sonurile esistă în totă limba, și în gramatică, acele nu le pôte restringe Dl. Maiorescu, și încât și i succede de a avé aderinți, se va face odată lumină și pentru căpăținoși, sau încăpăținați.

La pag. 172 D. M. din cele 22 de litere latine primesce 21 precunoscând că corespund pentru 23 de sonori, — și apoi mai în jos află, că mai sunt sonurile *z, z, w* și *u*. — și dacă e silit să pună 21 de litere față cu 27 de sonori, nebagând în samă și pe *d* cu son derivat *z*.

De aci nu urmază că restringerea e de lipsă ca alfabetul nostru să se

restringă ca să nu fie mai barbar decât cel latin, — căci numărul sonurilor hotăresce, și pentru acute sunt de lipsă ori tot atâte litere, ori litere compuse, ca la francezi pentru vocale și la nemți, magiari pentru consonante, — dar la noi aceste pot numai după natura limbei nóstre.

Deci întemplantându-se ca națiunea, în cele din urmă — să se dechiare pentru sistemul fonetic, va fi silită să se îngrigescă de mai multe litere, în gradul acela în care, ortografia nóstră pôte fi fonetică.

Dar fonetica nu pretinde ca să ne îngrigim și de hier, șjer, etc. de sonori dialectice sau și de (pag. 152) impresiunile auđului prin semne vizibile, de cari nici o ortografie s'a îngrigit, — și a resona cu aceste, ar avé locul seu, când gramatiști s'ar fi încercat de a le primi în gramatică și ortografie. Dl. M. le numesce imposibilități, — și vre să apere acolo unde nu e primejdie.

Dar să vedem mai de aproape ce însemneză „a esprime tóte impresiunile auđului prin forme vizibile?”

P. e.: cuvintu „tu.”

1. cu ton de poruncă,
2. cu ton de amóre,
3. cu ton de amenințare,
4. cu ton de lingușire,
5. cu ton de frică, — și încă *u*

cu alte 10 tonuri ori sonori, ar fi tot „impresiunile auđului,” și cari de bună samă nu se pot esprime prin forme vizibile.

Dar din tóte aceste nu urmază că fonetismul nu se pôte aplica ca principiul general, în atare limbă, sau chiar în acea românăscă.

Dl. T. M. la pag. 154 continuă: „Prin urmare remâne constat, că fonetismul nu este un normativ absolut al scrierii, și cu atât mai puțin principiul cel mai simplu natural și ușor, și dacă ne încredințăm fonetismului, eschisiv, în speranța unei direcții sigure pe calea nóstră grafică, la prima îndoială, busola se dovedesce a fi un fer brut, fără spirit magnetic, și cu toți súrtem siliți a căuta acuma ideea superióră, carea hotăresce marginile fonetismului etc.”

În limbele cele cu ortografii mai fonetice fonetismul nu este un normativ absolut, dar este un principiu general, și față cu unele limbi, acesta generalitate e relativă.

Fonetismul și în limbile cu ortografii fonetice încă e restrins prin ceva, și anume prin etimologie. — La nemți e sonul: *ai* și se scrie cu: *ai, ei, eu* și *ey*, p. e. Aichen, Bein, Beuset, Beyde.

În limba nóstră, când busola Dlui T. M. se dovedesce a fi un fer brut fără spirit magnetic, ideea superióră și marginile fonetismului le aflăm în etimologie, după rostirea cuvintului de ađi, — și pre noi cu atât mai tare ne va sprigină etimologia, cu cât terminațiunile de flexiuni nu rămân fără influință asupra rădăcinei, ci chiar în cele mai multe casuri, strămută și literele rădăcinale.

Deci ori-ce ajutoriu am cerca atunci când ortografia fonetică poticesce fără spirit magnetic, acela nu ni'l va da altul, decât sistemul etimologic.

(Va urma.)

Bursa de Viena

din 17 Iulie n. 1878.

Acțiuni de bancă	837 —
Acțiuni de credit	260 60
London	115 60
Metalecele 5%	64 90
Împrumutul naț. 5% (argint)	66 80
Împrumutul de stat din 1860	114 —
Argint	101 —
Galbin	5 49
Napoleon d'aur (poli)	9 27
Valuta nouă imperială germână	57 15

Economic.

Sibiu, 16 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.—9.; Grâu secăreț fl. 6.50—7.50; Săcară fl. 5.80—6.20; Orz fl. 5.50.; Ovés fl. 2.70—3.10; Cucuruz fl. 5.90—6.30; Mălaiu fl. 7.; Cartofi fl. 3—3.50; Mazere fl. 9.; Linte fl. 12.; Fasole fl. 7.50; Pâină de pâne fl. 7.; Slănină pro 50 chilo fl. 34.; Unsorede porc fl. 30.—; Său brut fl. 17.50; Luminări de său pro 50 chilo fl. 30.—; Său de luminări fl. 26.—; Săpun fl. 22.—; Fân pro 50 chilo fl. 0.90—1.10; Căneapă fl. 28—30; Lemne vîrtóse de foc pro metrul cubic fl. 3. Spirit pro grad 52½—75 cr.; pro chilo: carne de vită 36—44 cr.; Carne de vițel 32—36 cr.; Carne de porc 44—48 cr.; ōue, 10 de 20 cr.

Făgăraș, 12 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9.50—; grâu secăreț fl. 7.50—8.50, săcară fl. 6—6.30, cucuruz fl. — ovés fl. 3.10—3.30, Mălaiu fl. 9.—, mazere fl. 10.—, linte fl. 10.—, fasole fl. 8.—, prune fl. — Slănină pro 100 chilo fl. 68—75, său brut fl. 40 —, săudeluminări fl. 64, unsorede porc fl. 68—70, căneapă fl. 50, fân pro 100 chilo fl. —, cartofi fl. —, pro chilo carne de vită cr. 38 carne de vițel cr. 30—40, carne de porc cr. 44 ōue 5 de 10 cr. Timpul a reinceput a fi frumos. Săcara se seceră. Pretutindenea auđim vărându-se de teciune.

Medias, 11 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.20—9.; Grâu secăreț fl. 7.40—8.; Săcară fl. 5.50—6.; Ovés fl. 3.—3.20; Cucuruz fl. 6—6.50; Fasole fl. —7.; Cartofi noi fl. 6, Fân fl. 1.60—1.80; Căneapă fl. 60—; Slănină pro 100 chilo: fl. 68—70; Unsore de porc fl. 70; Său de luminări fl. 40—56; Spirit pro grad 14 cr.; carne de vită pro chilo 36 cr.; carne de porc 44 cr.; Carne de vițel cr. 36—40; ōue 5 de 10 cr.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 21 August și 21 Septembrie imobil. Reginei Opiz și a lui Iosif Binder în Sibiu (tribunal); în 25 Iulie imobil. lui Ioan Tulia în Valeabrad; în 25 Iulie imobil. lui Teodor Oprea tot acolo; în 26 Iulie imobil. lui Petru Manea în Vaca (jud. cerc. Baia de Criș); în 24 Iulie imobil. baronului Francisc Reichenstein în Sibiu (tribunal); în 14 Aug. și 16 Sept. imobil. lui Ioan Pop în Voila (jud. cerc. Făgăraș); în 25 Iulie imobil. lui Mihai și Anei Schmigalszky în Sibiu (tribunal); în 6 Aug. și 6 Sept. imobil. lui Ioan Boizeșan în Caila (tribunal Bistrița); în 21 August și 21 Sept. imobil. lui Simeon și Mariei Balint în Rusiori (tribunal Sibiu); în 25 Iulie și 26 August imobil. lui Ioan Truța în Toplița rom (jud. cerc. Reghinul săs.).

Nr. 87.

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de învățătoriu primariu în comuna gr. or. din Bod, protopresbiteratul al II al Brașovului, se deschide prin această concurs până la 30 Iuliu a. c. în care ăi va fi și alegerea.

Emolumentele anuali sînt:

1. În bani gata din casa alodială	178 fl. 50
2. Didactru de la fiicare elev de la 6—15 ani circa	20 fl. —
3. Păminturi 3 jugere parte arătură, parte finaț, aduce pe an circa	20 fl. —
4. Dreptul de a pășuni 4 boi în stavă, care încă pôte să aducă	60 fl. —
5. Strat de verză	2 fl. —
Suma: 380 fl. 50.	

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne subscrisului petițiune

nile instruite în sensul statului organic.

Brașov, în 20 Iuniu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric m. p.
protopresbiter.

1—3

Nr. 102.

CONCURS.

Devenind vacanta parochiă de clasa III. Buzd, tractul Mediașului, — în urma înaltei ordinațiuni consistoriale din 6 Aprile a. c. Nr. 894 prin această se escrie concurs.

Cu această parochie sînt împreunate următoarele emolumente:

1. casa parochială cu tóte edificiile economice apartinătoare;
2. 8 jugere 1120° pământ arătoriu;
3. 2 jugere 1130° fenaț;
4. de la 61 fumuri câte 2 decalitre cucuruz sfărmit, dintre cari 32 decalitre sînt cantoresci;
5. de la 61 fumuri câte o ăi de lucru;
6. de la 24 fumuri neorustici câte 2 ăile de lucru;
7. Stola așa după cum a fost și până acuma, și sau regulat prin sindul protopresbiterat tractual;

care tóte laolaltă aduc un venit anual de 350 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sînt avisați a-și așterne concursele lor bine instruite la subscrisul până în 30 Iuliu a. c. st. v.

Mediaș, în 9 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial:

Dionisiu Chendi m. p.
adm. protopesc.

1—3

Nr. 9|1878.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățătoriu la scóla normală capitală gr. or. din Săliște, se escrie prin această concurs cu terminul până la 15 August a. c. st. n.

Sălariul anual pentru acest post este 300 fl. v. a. —

Cei ce doresc a ocupa acest post să-și îndrepte suplicile lor instruite conform statului organic și legilor școlari, la prea onor. presidiu al comitetului parochial Ioan Macsim jude cerc. reg.

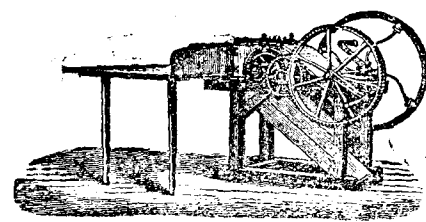
Cei cu calificațiune mai bună și cu cunoscința în cântările bisericesti vor fi preferiți. —

Săliște în 3/15 Iuliu 1878.

Comitetul parochiale gr. or. din opidul Săliște. —

1—3

Îndreptare. La finea corespondenței din Sibiu din numărul premergătoriu al „Tel. Rom.” din eróre la corectură s'a ăis despre dl. Dr. Il. Pușcariu a fi conlucrat ca profesor la seminarul archidiececan numai 4 ani — pe când adevărul este, că 8 ani a fost profesor la acest institut. Red.

ADAM MERGER,

în Sibiu,

(Kempelgasse Nr. 5, lângă casarmă),

recomandă onorabilului public asortimentul seu bogat în mașini de imblătit, atât pentru a fi mânate prin brațe cât și prin vîrtej pentru 2 și 6 cai sau boi cu și fără mechanism de vînturat, lucrate în fabrica cea mai renumită și cea mai solidă UMRATH & COMP. în Praga.

În magazinul meu se află și mașini pentru taiat paie, pentru sdrobît bruşii, pentru sortarea neghinei și a mazerichei din bucate (trieri), mașini de cosit grâu etc. etc., — precum și ciururile de vînturat și de sortat, fabricate de mine, recunosute de escelente și premiate la expoziția agricolă și industrială din Brașov și Seghedin.

Despre soliditatea construcțiunei la mașini se pôte convinge fie-care în persoană.

Se garantéză pentru tóte mașinele.